

Uprava: Nebotičnik, Gajeva ul. 1. Telefon 38-53.
Ček. račun: Ljubljana
št. 14.614. Izhaja vsak
dan, razen ob ponedelj-
kih in po praznikih.

GLAS NARODA

Naročnina na mesec je
12 Din. Za tujino 20 Din.
Uredništvo: Ljubljana,
Nebotičnik, Gajeva uli-
ca št. 1. Telefon 38-53.
Rokopisov ne vračamo.

Št. 35.

Ljubljana, sreda 12. februarja 1936

Leto II.

Potrebovali so računarja, me-
sto pa je dobil plesalec.
Beaumarchais

— Vse cenj. naročnike, ki so v
zastanku z naročnino za januar ali
pa celo za december, vnovič pro-
simo, naj poravnajo te zastanke
do 15. t. m., ker jim bomo sicer
moral list ustaviti.

Dnevna pratika

Sreda, 12. februarja 1936. Kato-
ličani: Evalija. Protestanti: 30.
januarja, 3 svetitelja.

Dežurne lekarne v Ljubljani
Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9;
Ramor, Mlodošičeva cesta 20;
Gartus, Moste-Zaloška cesta.

Vreme

Novi Sad: Oblačno s snežnimi vi-
harji v Južni Srbiji in na otoku Visu.
Povsod drugod se bo zjasnilo. Po
vsej državi občutnejši mraz. Najnižja
temperatura Kalinovik — 18, najvišja
na otoku Zirje pri Šibeniku 10 C.

Napoved: Prevladovalo bo jasno
vreme s hudim nočnim mrazom po
vsej državi. V vardarski banovini bo
še snežilo. Solnce vzhaja ob 6.45 in
zahaja ob 17.

Dunajska napoved: Pretežno ob-
lačno, od časa do časa sneg. Mraz
bo popustil.

Gledališče

Drama

Začetek ob 20. uri
Sreda 12. Siromakovo jagnje Red
Sreda.

Četrtek 13. Tuje dete Red C.
Opera

Sreda 12. Jekaterina Izmajlova, la-
dy Macbeth iz Mcenska Premijera
Red A.

Četrtek 13. Prešmentani grad Red
Četrtek.

Kino

Matka: Gospodinja tajnica se
poroči.

Ideal: Zena, ki ve, kaj hoče.

Sloga: Poslednji valček.

Unlon: Črne rože.

Šiška: Dete kanjevala.

Borza

Ljubljana 11. februarja.
Današnja povprečna vrednost
tujega denarja

	Dinarjev
1 hol. goldinar	29.67
1 nemška marka	17.59
1 belga	7.36
1 šv. frank	14.27
1 ang. funt	217.52
1 am. dolar	42.87
1 fr. frank	2.89
1 Kč	1.81
V privatnem kliringu	
1 avstr. šiling	9.40
1 nemška marka	14.30
1 angl. funt	257.00

**Ženin 85 let, nevesta 40 — Kdo je oče? — Maščevanje
ljubosumnega očeta — Naš Joe postane kolporter —
Smrt tihotapca — Mesto milijonarjev — Pismo iz Ga-Pa
Nočno življenje v prestolnici**

Hudi boji pri Makali

Asmara, 11. febr. T. O. poroča: Na sektorju okoli Makale se
vrše hudi boji. Abesinski oddelki so res napredovali, toda so naleteli
pri prodiranju na zapreke iz bodeče žice. Italijani so jih s hudim
ognjem iz strojníc veliko pobili. Končno so se Abesinci morali
umakniti. Italijani so zopet zasedli Makalo.

Angleški RK spet bombardiran

London, 11. febr. Po bombardiranju Desija so italijanski avioni
na povratku bombardirali tudi kraj Sololl, kjer so ravno člani bri-
tanskega Rdečega križa obvezovali dve ranjeni ženi, ki pripadati k
sanitetskemu oddelku dr. Melija. Člani Rdečega križa so bili zelo
ogorčeni in protestirajo proti takim brezobzirnim načinom bojevanja,
kakor se jih poslužuje italijansko letalstvo.

Desije v tresku bomb

Addis Abeba, 11. febr. Dopis-
nik agencije »Radio« poroča iz De-
sija: Bombardiranje mesta Desija,
ki so ga izvedli italijanski letalci,
je dalo jasen dokaz, da so Italija-
ni izgubili bitko na severni fronti.
Ker v mestu in njegovi bližnji oko-
lici ni bilo veliko protiletalskih
topov, so Italijani imeli lahko de-
lo. Že pol ure pred prihodom le-
tal so vojaški krogi dobili od glav-
nega stana abesinske vojske brez-

žično poročilo, da so italijanski
težki bombarderji preleteli Maka-
lo v smeri proti Desiju. Mesto se
je na povelje vojaških oblasti ta-
koj izpraznilo. V mestu so ostali
le nekateri vojaški oddelki. Prebi-
valstvo se je poskrilo po gozdu
ali pa po raznih jamah, ki jih je
mного v okolici. Cesar sam je od-
šel na nek grič, odkoder je z dalj-
nogledom opazoval ves potek bom-
bardiranja. Italijanski bombarder-

To je profesor na univerzi v Glas-
gou dr. P. J. Kelly, ki je odpo-
toval v Abesinijo na čelu druge
velike ekspedicije Rdečega križa,
ki so jo Angleži poslali v Addis
Abebo

ji so vrgli v Desije veliko bomb,
ki so razdejala mnogo poslopij.
Stvarna škoda je precejšnja, ven-
dar človeških žrtev ni bilo veliko.
Ranjenih je nekaj vojakov, ki so
kljub bombardiranju ostali v me-
stu. Mnoge hiše še gore. Cesarje-
va palača je ostala nepoškodova-
na, vendar je padla bomba tik nje.
Italijanska letala so odletela v
smeri proti Makali, od koder po-
ročajo, da so vrgli tudi na Maka-
lo nekaj bomb. Ker se pričakuje,
da bodo Italijani še bombardirali
mesto, so oblasti v strogi pripravi-
ljenosti. V splošnem je bil uspeh
italijanskega napada nezaten. V
Addis Abebi so mesto takoj po
prejemu telegrama, da so odlete-
la italijanska letala proti Desiju,
izpraznili. Radi nepričakovanega
napada na Desije so sedaj tudi v
Addis Abebi vsak trenutek pri-
pravljeni na napad. Vojaški krogi
so v stalni brezžični zvezi s se-
vernimi glavnimi, kakor tudi z juž-
nim stanom, ker je tudi z juga na-
pad mogoč.

Mesto milijonarjev

V Baselu (Švica) je 1500 meščanov
volilcev naslovilo na oblastni-
je vlogo, v kateri zahtevajo, naj se
na vsa premoženja nad 1 milijon
švicarskih frankov udari posebna
5 % davščina. Vloga navaja, da
je po statistiki iz leta 1934 v Ba-
selu prebivalo 182 milijonarjev s
skupnim davku podvrženim pre-
moženjem v višini 382 milijonov
frankov. Ta posebna davščina naj
bi se porabila za izboljšanje me-
nega gospodarstva in za omiljenje
brezposelnosti.

Četudi pride ženska v leta, ne sme zanemariti svoje zunanosti. Po-
treben ji je celo poseben smisel in okus za oblačenje. Kajti navadno
so ženske, ki prekoračijo 40. leto, ne morejo pohvaliti, da so vitke.
Zaradi tega naj nosijo le obleke, ki jih naredijo vitke za oko. In s
primernim krojem in barvo obleke, bo spretna 40 letna z lahkoto
dosegla tak učinek. Slika kaže tri obleke, ki naredijo močnejše dame
za oko vitke.

Nadaljne najnovejše vesti na strani 7.

„Glas“ je zanimiv
čitajte „Glas naroda“

Zlatorog o TERPENTINOVOM MILO

Prepir med delavcema. Zakaj?

Starejši delavec očita mlajšemu, da je njegovo perilo zaprano in da njegova žena ne zna prati. Mlajši pa se poteguje zanj. V pranju izkušena gospa Ivanka daje starejšemu delavcu prav: S terpentinovim milom Zlatorog se da oprati z lahkoto vsako še tako zaprano perilo. Tu šele prav pokaže to milo svojo čistilno moč!

Razgovori s čitatelji

Razgibajmo se!

Ljubljana, 10. febr.
Kmečkemu gospodarju na Dravskem polju:

Vsi tisti »gospodarski grehi«, ki jih naštevate, so več ali manj točni, ampak če bi jih mi izpovedali v listu, bi zanje težko dobili odvezo. Svetujemo vam pa, kadar bo imel kak velmož tam pri vas kak shod, takrat se oglasi, takrat nikar vsi ne molčite, kakor da so vam usta zapečate. Vas bodo že pripustili k besedi, če jo boste zahtevali, to pravico vsaj imate kot zborovalci; če se pa k besedi nobeden ne oglasi, — kako naj potem naša javnost izve, kaj vi kmetje mislite in čutite?

Treba se je malo pogovoriti, prijatelji! Je že res to, da molk včasih več pove kot pa govor, je pa res tudi to, kar pravi sveto pismo, da če bodo ljudje molčali, bo pa kamenje vpilo.

Saj ste brali zadnjič poročila o sistem velikem zborovanju lesnih gospodarstvenikov v Ljubljani? No, tam je padlo dosti krepkih besed, trdih ko hrastov les, in trije ministri so jih poslušali. In ne samo poslušali, ampak jim tudi pritrdjevali in sami jih povedali nekaj, da je vsem zborovalcem odleglo — v upanju, da se bo tudi izpolnilo, kar je obljubljeno. Ali se bo izpolnilo, to je seveda drugo vprašanje.

Vsekakor pa je treba odpreti usta, kadar je prilika za to, in povedati krepko in odločno besedo. Ampak ni zadosti samo krepko govoriti, treba se je tudi kar naprej krepko gibati in delati. Energično se gibati, dokler ni tisto narejeno, kar mora biti narejeno.

Pri nas opazamo v vseh važnih gospodarskih vprašanjih vedno eno in isto: Nastane kak kritičen položaj. — halo, na zborovanje! Tam bliskanje in grmenje, resolucije na vlado, od koder seveda obljube, — to je pa tudi vse. Potlej pa — spet vse tiho je bilo. Vse samo čaka, kaj bo naredila vlada.

Dobro, je toliko in toliko stvar, kjer je odvisno največ od dobre volje in uvidevnosti vlade, da se kaj ukrene, jih je pa tudi

Pod kri pijočim pajkom krize:

Ljubljana pleše

Ljubljana, 10. febr.

Hudi so časi in ljudem nikdo ne more zameriti, če si poiščejo razvedrila vsaj v predpustu. Planinski ples bi bil kmalu razgledni masivni Tabor, toliko je bilo premajhno prostorno poslopje. Obenem smo na plesu Obrtniškega društva občudovali najoriginalnejšo dekoracijo, kar smo jih kdaj videli v kazini. Nad vso dvorano je visela ogromna siva pajčevina, sredi nje je pa ogromen pajk — gospodarska kriza — prežal na muhe in pridne čebele, ki so se zapletle v njegovo mrežo. Vsaka muha in čebela je pa na krilih imela amblem kaknega rokodelstva. Res je, vse naše obrtništvo trepeče, kdaj mu izsesa kri neusmiljeni pajk krize.

Minulo soboto so pa v kazini zardevale naše najmlajše plesalke na svojem prvem balu, ki se ga vsaka ženska spominja do smrti. Tudi stroge gardedame so seveda sanjale, kako je bilo tedaj, in marsikatera se je spet zavrtela s plahim maturantom. Plesni venček maturantov je gotovo najlepši med vsemi plesi.

vse polno drugih, važnih in nujnih za gospodarski razvoj, ki se dajo pokreniti tudi brez pomoči vlade, po zasebni pobudi, podjetnosti in delavnosti. A stoprav teh vzgibov in razgibov pogrešamo danes na vseh koncih in krajih, dast jih našemu gospodarstvu narekuje že sam naravni zakon samoobrambe. Ali smo se res že vdali gospodarski krizi na milost in nemilost in voljno čakamo, kdaj nas bo docela strla? Potlej naj nas kar stare, boljega ne zaslužimo.

Poglejte, prijatelj, pri nas na Slovenskem imamo 80.000 organiziranih gospodarstvenih. To je armada, to je sila! Ali smo pa že kdaj doživeli, da bi se ta močna armada mobilizirala v kako enotno, skupno gospodarsko akcijo in to akcijo ne samo započela, ampak jo tudi energično in smoteno izpeljala do kraja in cilja? Še nikoli!

Tako je, prijatelj, z našimi »gospodarskimi grehi«. Dosti je teh grehov, ki padajo na vest drugih, dosti jih na nade tudi na našo lastno vest. Kdo nam jih bo odpustil?

Tudi natakariji in pošterji so se v soboto vrstili, najmenitnejše je bilo pa seveda na Taboru na večeru krajevnega odbora JS. Prostore je odlično dekoriral arhitekt Mesar, »Slogi« je dirigiral sam dirigent Svetel, članice ženske sekcije so se pa potrudile, da so v paviljonih množicam postregle z vsem najboljšim in tudi z največjo lubeznostjo, skratka, predsednik prireditvenega odbora g. Verblj je vse tako uredil, da so bili zadovoljni vsi gosti, dobre volje in pa tudi blaginji.

Zadovoljnih gostov seveda ne bomo naštevati, saj so bili na prireditvi kar trije generali z večino oficirjev ljubljanske in bližnjih garnizij, podban in zastopnik band, podžupan z mestnimi svetniki, češki konzul s kompletno češko kolonijo, direktorji uradov in tako tudi kar dva direktorja železnice, oziroma sedanjí pomočnik generalnega direktorja, zastopniki kulture in gospodarstva, uradništva in obrtništva ter vseh slojev in krogov. Vsi pa seveda z damami v narodnih nošah iz vseh pokrajin Jugoslavije, Češke in Slovaške ter Rusije, a tudi dve pristni Japonski vmes. Največji vtis je gotovo napravila naša draga Istra s svojim plesom, občudovali smo spet češko besedo, a z veseljem zaupanjem nas je pa navdala razkošna jugoslovenska skupina. Kjer so plesalke predočale vse pokrajine Jugoslavije, plesalci so bili pa sami oficirji. Vse pokrajine enako varuje naša vojska!

Predsednik oblastnega odbora JS g. dr. Pirkmajer je upravičeno čestital predsedniku krajevnega odbora g. Josipu Pogačniku k tako sijajnemu uspehu. Edino to še posebej moramo pohvaliti, da je bila prireditev v resnici demokratska!

— Narodna čitalnica v Kamniku vabi občinstvo, da se udeleži v soboto 15. t. m. gostovanja sokolskega gledališkega odra z Viča, ki vprizori veselo anekdoto »Igra v gradu.«

Beseda dneva

Ubogega sovraži tudi bližnjik njegov, bogatina prijatelj pa je mnogo. Kdor zaničuje bližnjega svojega, greši, kdor pa milost deli ubogim, o blagor mu! Ali se ne motijo, kateri snujejo hudo? Milost pa in resnica pride njim, ki snujejo dobro. Kdor zatira siromaka, sramoti stvarnika njegovega, njega pa časti, kdor se usmili potrebnega.

(Sv. pismo: pregovori, pogl. 14, 20—22 in 31.)

Pirnatov

kralj Aleksander

Ljubljana, 11. febr. 1936.

V soboto so na ljubljanski univerzi svečano odkrili spomenik viteškega kralja Aleksandra Zedinitelja. Kip je delo kiparja Nika Pirnata, vlit je v bronu v tričetrtinski velikosti. Podstavek je iz domačega ihanskega kamna. Kip in podstavek je kupila banska uprava in ga izročila univerzi, ostala pa je njegova lastnica. Kip, ki je nova mojstrovina kiparja Pirnata, so odkrili skromno v vestibulu univerze.

Kot čujemo, dovršuje mojster Pirnat tudi nov kip predsednika Narodnega galerije g. Windischerja, ki bo v kratkem gotov ter bo tudi mojstrovina zase!

Smrt tihotapca

Maribor, 10. februarja.

Zakostna smrt je doletela te dni na madžarsko-jugoslovanski meji nekega starejšega moškega, katerega ime še niso mogli ugotoviti.

Zvečer okoli 20. je graničar v Kobili, ki leži na jugoslovanski strani, zapazil v temi starejšega moža z vrečo na hrbtu. Po službenih predpisih je graničar zaklical trikrat »Stoj!« za kar se pa mož ni zmenil in je pričel bežati. Nato je graničar oddal v zrak 2 svarična strela, a tudi pri tem neznanec ni obstal. Z dvema streloma je nato graničar poradil moža.

Komisija, ki je bila takoj poklicana na kraj dogodka, je dognala, da sta strela zadela moža v prsa in trebuh ter da je bil pri priči mrtev. V vreči so našli 350 zavojev madžarskega tobaka, kar je pričalo, da je bil ustreljen tihotapec. Neznane ni imel pri sebi listin, oblečen je bil v pomnoženo in zakrpano obleko in je star okoli 50 let. Pokopali so ga na pokopališču v Kobili.

KINO SLOGA

Telefon 27-30

Poslednji film popularne

HANSI NIESE

Georg Aleksander, Leo Slezak,

Susi Lanner, Gretl Thelmer

in drugi

Jutri:

SVETISLAV PETROVIČ:

Poslednji valček

Danes poslednji ob 16., 19.15 in 21.15 uri veseloigra

Liubezen na dvoru

Srečni in veseli dnevi v Ischlu

Dodatek: Jelen — kralj gozda in

nov zvočni tednik s prizori

iz Ga-Pa

Zmaga v Beogradu

Pod pokroviteljstvom Nj. Vel. kraljice Marije je foto-sekcija srbske planinskega društva na svečnico odpela I. razstavo jugoslov. amaterske fotografije.

Beograjska razstava ima oddelke za umetnostno fotografijo s 160 slikami 52 razstavljencev, od teh je 24 Slovencev in pa član ljublj. Fotokluba Hradir iz Ivanca, ki ima eno sliko, ostali pa 89 slik, 18 jih pa živi v Ljubljani. V posebnem odseku razstavlja samo Staniša Korunović iz Beograda 6 slik iz vojaškega življenja. Drugi oddelke nam kaže našo turistično fotografijo. Razstavljenci so v večini isti, kakor v prvem oddelku, vendar jih je pa 58 s 16 slikami. Tudi tu je spet 23 Slovencev s 87 fotografijami, Ljubljancem pa 13. Z največjo kolekcijo je na razstavi zastopan odbornik Fotokluba prof. Janko Ravnik, saj je brez dvoma naš najboljši specialist za planinsko fotografijo. Zanimivo je, da tudi drugi razstavljenci razstavljajo slike naših planin, a mi bi jim lahko postregli tudi s planinskimi slikami z vse Jugoslavije in z Balkana sploh! Seveda kvaliteta slovenskih razstavljencev daleč presega vse druge. V posebnem oddelku imajo profesionalni razstavljenci planinskih slik Griesbach iz Zagreba, Joško Šmuc iz Ljubljane in Putnik, tudi prav dobre stvari. V katalogu je med drugimi reproducirana po ena slika Joška Kosa iz Petrovgrada, Vlada Cizla iz Maribora in Frana Krašovec, a najboljša je gotovo »Jalovec« Iva Gogala iz Ljubljane.

Odlikovanja

Tudi razsodišče je razstavo ocenilo tako, da je slovenskim moštom dodelilo največ nagrad. V oddelku umetn. fotografije je dobil zlato medaljo naš Ante Kornič, srebrno Zagrebčan Tošo Dabac, bronasto član ljubljanskega Fotokluba Peter Kocijančič in enako tudi Zagrebčan Ignjat Habermüller. Tudi v oddelku za turistično fotografijo so zmagali naši fotogr. umetniki, ko je zlato medaljo dobil Ljubljčan Josip Kozak, srebrno prof. Janko Ravnik, bronasto pa Mariborčan Vlado Cizelj in Ljubljčan Ivo Gogala za »Jalovec«, razen tega je pa Cizelj dobil tudi 1000 Din, ki jih je »Politika« določila za najboljšo reportažno sliko. Tako odlikovana njegova slika »Povratek s sejma« je reproducirana v sobotni »Politiki« in tudi v katalogu, drugo nagrado »Politike« v znesku 1000 Din je pa dobil Stanko Aleksič iz Beograda za »Gorenjsko pokrajino«. Manjše nagrade so dali tudi privatniki za določene motive in je za najboljšo sliko iz Makedonije, ki jih je bilo prav malo, dobil 300 Din Dušan Čeh iz Zagreba, drugih 300 Din pa Cvetko Jovanović iz Skoplja.

Morda bo rezultat beograjske razstave koga opozoril, da je ljubljanski Fotoklub vreden izdatne javne podpore.

Katehet: Ali mi lahko poveš, zakaj je Eva v raj ugriznila v jabolko?

Učenec: Menda zato, ker ni imela noža!

Naš Joe postane tudi kolporter

In napravi na prvi mah sijajno kupčijo

Ljubljana, 11. febr.

»Kaj pa je vendar z vami, Joe?« me je trdo prijel naš glavni, potem ko me je dal poklicati pred svoje strogo obleče. »Nobene pošene reportaže več ne napišete... Menda samo tahnirate, kaj? Zadnjič je neka čitateljica tako mimogrede povprašala, kaj da se tisti Joe več ne oglasi v listu? Torej vidite, pri takšnem vsestranskem živahnem zanimanju za vaše duševne plodove...«

»Zdaj ne utegnem pisati,« sem zagodrnjal. »Imam še drugo važno delo... gre za velike politične projekte!«

Naredil sem pri tem tako važen obraz, da me je gospod glavni kar debelo pogledal.

»Politične projekte?« se je začudil: »Kaj se pa vi razumete na politiko, Joe?«

»Saj ravno zato. Tisti, ki se na politiko kaj razumejo, nimajo nikoli velikih projektov!« je bil moj drzni odgovor.

To je bilo gospodu glavnemu všeč. Drzne besede imajo glavni uredniki vedno radi; vidijo v tem nekaj, kar je takole... No, kar je pač takole! Zato mi je ponudil cigareto in dejal:

»Stvar me zanima. Kaj pa kuje te takega, Joe?«

»Prosim čisto zaupno, gospod glavni, stvar naj ostane med nama: kujem.«

»Ah,« je prezirljivo zategnil usta gospod glavni. »To ni več aktualno. Ljudje imajo danes dovolj drugih brig.«

»Ampak jaz imam zdaj to edino brigo. Saj vidite, gospod glavni, da takole kot časnikar pri vseh talentih in enerzijah ne pridem nikamor naprej... Jaz pa hočem priti naprej! Zato se vržem na politiko in začnem karijero.«

To je zjamčen uspeh. Kaj pravite, gospod glavni?

nato pa, hej, kak skokek navzgor! Lahko skočim prav visoko, gospod glavni!

»Višje ne kakor na večala!« suho pripomni gospod glavni. »Pustite take pustolovščine, to ni nič, dragi Joe. Dajem vam boljši nasvet: postanite kolporter! Glejte, koliko velikih mož je s tem začelo: Edison na primer... gospod Laval... in pa Gordon Bennett, časopisni kralj. Vse hkratu je bil izdajatelj, urednik, kolporter...«

Na jezik mi je sililo, da bi pripomnil: Zakaj pa še vi ne greste za kolporterja, gospod glavni? A sem to pogoltnil. Ni varno, dražiti našega glavnega. Utegne postati energičen. Le pogledite si njegovo krepko čeljust.

»Pa čemu segati po drugih zgledih,« je z zanosom nadaljeval, »ko imamo tu našega Pika. Njega si vzemite za zgled, Joe! Vsak dan je razprodan.«

»Pik!« sem vzdihnil. »Lahko njemu. On je rojen spekulant in jezik ima za to. Po domače rečeno gobec ima, da se ga vse boji. On dela naravnost s terorjem. Za to pa ni vsak rojen. Jaz najmanj.«

»Pa se hočete spuščati v Sirota!« me je nahrulil gospod glavni. »Kakor rečeno: bodite pametni, Joe, in poslušajte moj dobro mišljeni nasvet. Ne bo vam žal.«

Priznati moram, da me je stvar le mikala. Moja slavoželjnost je bila podnetena, — pozna gospod glavni svoje ljudi! Ampak ni mi imponiral ne Edison, ne Gordon Bennett, ne naš Pik, — gospod Laval, to je potegnilo pri meni. Kar zna gospod Laval, znam tudi jaz, sem si dejal.

In tako sem jo mahnil na večer iz nebotičnika na ulico kot kolporter, s šopom »Glasa naroda« pod pazduho. Trideset izvodov so mi zaupali. Če vse prodam, bo trideset kron provizije. Boljši in lažji zaslužek kot pa reporterski.

Malo mi je le tolklo srce ob prvem nastopu. Pa saj je gotovo tolklo tudi gospodu Lavalu! Zgoraj na stopnicah sem se hitro še prekrizal (videl me ni nihče), nato sem pogumno stekel dol — kolporter mora biti uren na nogah.

V nebotičnik se je tedaj ravno prisukala okrogla kolporterka. »Narod«, je zavpila, da je bušnilo do 14. nadstropja, in je zaplapolala z listom pred mojim nosom. A v istem opazivši, da sem konkurent, me je ošinila z zaničljivim pogledom in stopila v lift.

Zaničljiv pogled iz lepih oči, to me je že potrla. Pred 20 leti me je zaničljivo pogledala ženska (davi

iz drugega razloga), do danes tega še nisem prebolel.

Na vogalu nebotičnika pa trčim s kolego Pikom. Reče Pik:

»Vse sem že prodal! Nocoj gre ko po loju. Hitim po drugo zalogo. A čak, meni se mudi! Daj mi brž tvoj snop, pa ti stopi gor po druge. Prihraniš mi pot in čas.«

Z veseljem mu izročim snop in zaprosim:

»Pik, vzemi me s seboj! Da se bom naučil. Sam še ne vem, kako začeti.«

»To ne gre,« pravi Pik. »Noben pameten podjetnik ne bo šel svoje poslovne trike kazati konkurentu. Ampak hočem ti drugače pomagati. Tu ti dam za tvojih 30 izvodov 30 kron. Ti pa liste v upravi plačaj:«

»Ali, Pik, jaz moram vendar odšteti za vsak prodani izvod 75 par, torej bom imel trikratno izgubo! Ti pa trikratni dobiček!«

»Kaj pa moralni efekt, kredit, ki si ga pridobiš, da si v nekaj minutah prodal vse izvode, ha? Preudari, s kakim respektom te bodo gledali v upravi. Ta celo Pika poseka! bodo dejali. Prijatelj, to so ti desetkrat izplača. Pri vsakem podjetju je prvo — kredit.«

Tako mi je predložil to reč Pik.

In sem uvidel, da ima prav. In sva sklenila to kupčijo.

Saj pravim. Pik je žentijalen trgovec — kmalu bo generalni direktor. In potem me morda angažira za svojega slugo. Joe.

Ženin 85, nevesta 40

Poroka bivšega dvornega orožnika v Poljčanah

Poljčane, 11. februarja. To se ni pripetilo v Ameriki niti morda v Abesiniji, temveč sredi Dravinjske doline v prijaznih Poljčanah pod Bočem.

On visok, ona majhna

Zanimiva poroka je bila v nedeljo. Cerkev je bila slaynostno razsvetljena in polna ljudi, kakor ob največjem žeganju. Nевesta in ženin z visokim cilindrom, ki se razlikujeta razen v letih, tudi v velikosti, ženin je skoraj dvakrat tolikšen, sta se pripeljala z avtom. Ženinu g. Jošku Bizjaku je g. župnik ponudil stol, nevesta gđ. Lovec Jožefa ga je stoječ zraven njega tako ravno dosegla. Bila je g. Bizjaku več let skrbna strežnica. Boljšo ne bi mogla skrbeti zanj niti lastna žena. Zaradi tega je postala res njegova žena.

Dvorni orožnik

G. Bizjak je danes državni upokojenec. Za seboj ima veliko zanimivega. Po šolski dobi se je odpravil kot sin tolminskega veleposestnika v svet, ki ga je mnogo prepotoval. Po 12 letni vojaški službi, ki jo je pretolkel kot dragonar, je stopil v službo na dunajskem dvoru kot dvorni orožnik. O zgodbah na dvoru, ki so se vršile v tedanji dobi, rad pripoveduje še danes. Pozneje je prestopil v civilno državno službo in bil do vpočitve arhivar pri razrodni loteriji v Trstu. V državni službi je prebil 45 let. V Poljčanih, kamor se je pre-

selil, mu je umrla pred kakimi 15 leti prva žena.

Oče stoletnik

Zelimo prvemu ženinu v tem letu ućakati še mnogo let ob strani svoje izvoljenke. Če bo šel po potih prednikov jih lahko ućaka še 100. Njegov stari oče je bil 101 leto star, ko je umrl.

Zlato v Bosni

v angleških rokah

V Bakovićah pri Fojnici v Bosni so angleški strokovnjaki nad 2 leti preiskovali tamošnji teren, da bi ugotovili, ali vsebuje ruda toliko količino zlata, da bi se izplačalo redno eksploatacijo. Preiskušnje v Londonu so pokazale ugodne rezultate. Te dni so že pri speli iz Anglije vrtni stroji in druge naprave in podoba je, da bodo torej pričeli Angleži izrabljati tamošnja ležišča rude, ki so znana že iz starega veka, ko so to pridobivali zlato Rimljani. Družba, ki je vzela v zakup rudna ležišča, je mnenja, da je rentabilna eksploatacija ležišč zjamčena za nekaj desetletij.

Slike iz sodne dvorane

Kdo je oče? Čigava je punčka?

Po razburljivem pričevanju je punčka ostala brez očeta

Ljubljana, 11. febr.

Tam pri Lukovici se je godilo, nadaljuje se na gradu, na slavnem Kersnikovem Brdu in tudi pred senatom na št. 79. in bo še precej časa trajalo pri sodiščih in pri stolu sedmorice v Zagrebu, a še vedno se ne ve, čigava je punčka.

Minka je vdova že 10 let, odkar se je njen rajnik — Rus je bil — pri vožnji v Ljubljani do smrti pobil. Njun fant je star že 12 let, tako da je vse v redu po božjih in cerkvenih postayah, punčka je pa stara šele dobri 2 leti in še nima očeta. Niti sodnice ga revšetu niso mogle najti in določiti.

Štefan je pa postaven fant, dober gospodar in še opekarno ima. Res sta se nekoliko štemala, da je Štefanu šlo za nohte

v strahu pred pestovanjem

Zibatj ni maral in se je res srečno vse podrlo Minka je pa zidala prijazno hišico in kakopak, pri Štefanu jemala opeko. »Se bo že poravnalo, ko bova par.« si je mislila, ali Štefan po podrti ni hotel nič več vedeti za njo. Zahteval je dokaze, da je popolnoma »freje« od nje. In Minka mu je pokazala potrdilo, da je bila tedaj v ženski bolnici. In še čaka, da je plačala v bolnici. Štefan je županu predložil te dokaze, toda razumni mož je na prvi pogled spoznal, da je vse skunaj prav neredno ponarejeno. Za bolnico je Minka prenaradila kar čaka, ki je z njim nosila denar za ponarilo zob »foktoriu« Beven v Ljubljano. Tudi od župana notrdila si je mislila na ta način, da je odetila spodnji del neke kšifne s pečatom in podpisom vmes na sama napisala, da je bila v bolnici. In v tem ko je šla za dokaz o prvi podrti, je Minka razkrila presenečenemu županu da bo sedaj Štefan gotovo spet oča. Opozoren na

gotovo zibanje,

je Štefan zdivil in tožil Minko zaradi klevete, ko še ni končana božba zaradi očetovstva pri sodišču na Brdu. Pripisovanje očetovstva po nedolžnem je pa kleveta, ki ima lahko za posledico tudi trajne stroške ali alimente in še druge sitnosti n. pr. pri nameravani ženitvi z drugo, če se človek ne zna braniti, seveda.

Minka je sredi tridesetih in energična ženska, ki se ne da ugnati kar tako. Mirno sedi na zahtojni klopi, a tu in tam ji odskoči svetla židana ruta na glavi, ko strese z glavo. Popolnoma je prepričana s svojo pravico, saj ima izvrstnega zagovornika, odvetnika dr. Malniča iz Lukovice. Tudi ona je odlično pripravljena na odločilni boj. Govorilo se bo o tem in onem in zagovornik predlaga izključitev javnosti. Gospod doktor z dežele pa ni računal na kosmata ušesa vsega važenega stalnega poslušalstva št. 79. Senat se je naglo vrnil iz posvetovalnice, ker je pač preverjen, da tega avditorija sploh ni mogoče več pohušati, in predsednik je razglasil, da je

predlog za izključitev javnosti odklonjen

Kar se ponarejanja tistega čeka in potrdila tiče, je obtoženka takoj priznala, z vso silo se pa brani očitka klevete in dokazuje na vse načine, da je Štefan oče.

Obtožnica ji tudi očit, da je navajala prvotno datum, ki je Štefan zanj dokazal svoj alibi, nato je pa datum spet pričela predstavljati in tako omajala svojo verodostojnost. Grozno, naposled pa obtožnica celo trdi, da je imela znanje s hlapcem Cirilom, ki jo je menda celo prišel pod okno klicat.

Samozavestno je Minka pričela svoj zagovor ali dokazovanje resnice:

»Prosim za besedo, da povem vse od kraja«, in že ji je predsednik pretrgal lepo navito nitko:

— Ni treba, saj je vse tu zapisano!

Ona pa spet: »Prosim za besedo« in dalje, kako jo je Štefan nagovarjal in ji nosil zdravilne rože in močno črno vino, a tedaj ni vse skupaj nič pomagalo. Ko je pa naposled res zropotalo, jo je poslal v bolnico, kjer pa ni bilo prostora in je šla k zdravniku. Nikakor ni hotel verjeti, da je »freje«, in ji je grozil, da jo bo zaklal in ubil. Nikdar ni bila varna in samo da bi imela mir pred njim, je napravila tista potrdila. »Smrda, potrdilo hočem«, je kričal in zato ga je tudi dobil.

— Pustimo ta splav, saj je že šel, so jo opozorili in so naposled vendar pričeli, kako je prišlo do punčke.

— Nihče me ne bo prepričal, da ni on oče! In spet je imenovala nov datum. Z brdske njive je tedaj šla mimo Štefanove barake pri opekarni. Zvabil jo je v barako, vzela njeno koso in skril med svoje orodje, obetal ji opeko za hišico i. t. d.

Zagovor zna toženka na pamet in ga kar diktira zapisničarju: Kosila sem na brdski njivi drugo mrvo... Že prej je bila večkrat v baraki, pozneje še trikrat, nato pa nič več. Tudi z nožem ji je žugal, če mu od županstva ne prinese potrdila. Dokazov za obiske v baraki Minka nima, ker je bilo že tematično in ni bilo ljudi blizu... Obtoženka trdi, da ima Štefan

vse priče podkupljene

da bi se iznebil očetovstva. S hlapcem Cirilom, ki je oženjen, ni bilo prav nič, saj je niti vprašal ni, otrok je pa edino od Štefana in s tem prepričanjem bo tudi mirno legla v grob.

Župan Lovrenc

je res take postave in možak, kakor se spodobi za župana. Kar priča pove, drži kakor pribito, in njegove izjave ni mogoče omajati. Da bi tedaj v občinski pisarni ne bil pozabil na splav in novo unanije je previdno poleg datuma v kalendarju zapisal: Dež in brozga. Zardi firbevi!

Drž. tožilec Goslar: Ali samo ta datum?

Župan trdno: Samo ta!

Zagovornik: Težko, morda ga mešate s kakim drugim dnevom?

Župan še bolj odločno: Nobene-ga drugega dneva! Jaz lahko prisežem, Bog pomagaj!

Tudi obtoženka ugovarja: Očka, bilo je pozneje, ko sem prišla po en »pos«.

Očka pa: Minka, ne bo »štimal« tisti dan, sem Ti rekel, pozneje si pa dejala: Želim sem, naj bo, kadar hoče.

Minka in očka župan sta se že še zgovorila, ali grmelo je in treskalo, ko je pred sodniške stopil za pričo sam

opekarnar Štefan

Mirno je opisal, kako se je je »popolnoma najedel«, ona je pa jezna opisovala, kako je bilo v baraki, ter ga togotno obkladala z »gumpcem«. Predsednik s. o. s. Brelih se je bal, da obtoženka prič ne oplazi z dežnikom, in jo naglo pozval:

— Ne bodite vendar tako huda in dežnik odložite!

Iz dialoga nekdanjih zaljubljen-cev smo ujeli samo: Vabil si me — Spodil sem jo »Marša« — posili je hodila — za ramo prijel in brenil — niti za prvič nisem gotov — ona me bo pokopala — nikdar nisem zahteval potrdila — Lump, zakaj si mi dal 200 Din? — Ni res! Prisegel boš, mora priseči! Opeko si mi »šenkala«, češ, občevala bova do smrti!

Dvakrat boš prisegel!

Za županovo potrdilo enkrat, drugič pa za drugo! Bom takoj tožila za krivo prisego.

Priča pa pripoveduje, da ji ni nikdar zakona obljubil, pač ji je pa res svetoval, naj zida hišo in sama preskrbi apno in pesek, opeko ji bo pa on dajal — za denar. Seveda tudi zagovornik protestira glede opeke in že mu namignejo: Gospod doktor, to bo pa za vašo opekarsko pravdo.

Zahteva prisege je bila sprejeta in predsednik po pouku in pomenu prisege še opozarja Štefana:

— Sedaj si pa še dobro premislite!

Le redko prisega o pri sodišču in počasi, slovesno, da je Štefan imel več časa za premislek, prižigajo sveče pri razpeli.

Štefan dvigne prste

»Dvakrat je po krivem prisegel« zakriči Minka, a že vstane Štefanov zastopnik in predlaga razširjenje obtožnice zaradi očitka krive prisege, obenem pa tudi

tožilec

razširja obtožnico

radi javne klevete, ker je obtoženka prič javno očitala, da je dvakrat po krivem prisegel.

Dolgotrajno čitanje izjav raznih prič ni odkrilo posebno važnih stvari. Priča Tomaž je podpisal pogodbo med Minko in Štefanom za opeko kot priča, pripovedovala mu je pa tudi, da ima 5 ali 10.000 Din v hranilnici. Drugi Tomaž, ki

delo v opekarni, je izpovedal, kako se je Minka Štefanu nastavljal po celo uro. Štefan mu je rekel, kako jo težko gleda, in mu naročil, naj ji ne da opeke brez plačila. Hlapec Ciril je pa Minko res ob 11. ponoči prišel povedat, da gresta zjutraj za rano orat.

Preiskava krvi

je še popolnoma nova, vendar se je pa naša sodišča že poslužujejo. V tem primeru je preiskava krvi pokazala tako skupino krvi, ki ne izključuje očetovstva, vendar pa očetovstva tudi ne dokazuje.

Iz spisov smo tudi izvedeli, da zaradi opeke med obema teče tožba za 3032 Din.

Zagovornik je predlagal preiskavo obtoženkinega stanja po psihiatru in po pedagogih tudi preiskavo o njeni duševni nerazvitosti.

Sodniki so se predlaganim pedagogom začudili, držav. tožilec Goslar je pa debato zaključil z ugotovitvijo:

— Saj ste slišali, kako je brihtna!

Branilec dr. Malnič je zaradi prejudicialnosti še predlagal prekinitev razprave do pravomočne rešitve v civilnem sporu glede očetovstva, zastopnik zasebnega udeleženca Špendal in držav. tožilec sta se pa protivila. Zagovornik je še opozarjal na prejudicialnost sodbe in si pridržal sklep.

Po govoru držav. tožilca Goslarja je Štefan predlagal, naj bo obtoženka kaznovana za žalitev, ona je pa samo vprašala:

Kdo bo otroka živel?

Štefanov zagovornik je med drugim omenil, da je obtoženka že l. 1920 nekoga obdolžila očetovstva, za njim je pa izvrstno pripravljeni branilec dr. Malnič obširno in vsestransko opisal zadevo, kako obtoženko vse preganja in kako se skuša Štefan iznebiti očetovstva, ko se ji je prej 6 let nanašal, naposled jo je pa vendar pregovoril. Vedno ji je obljubljal zakon in tako se je vanj zaljubila do ušes. Zaradi civilne pravde naj se danes kleveta izloči.

Dolgo so poslušalci čakali na konec posvetovanja in star abonent s št. 79. je modroval: Tega naj napravijo za očeta, če je ali ni, ker ima denar, da ne bo spet en revež več!

Zagovornik dr. Malnič je obupaval, ker je imel ob 15. važno razpravo na Brdu in se je razprava pričela pred 11., sedaj se je pa vlekle in vlekle še posvetovanje že nad uro. Telefoniral je po taksli, ki je hupal in klical pred palačo, naposled je pa predsednik s. o. s. Brelih ob 14.15 razglasil, da je Minka kriva zločina ponarejanja listin in klevete, ker je županu rekla da je s Štefanom noseča, in ker je Štefanu pri razpravi očitala krivo prisego obsojena je na

mesec strogega zapora,

oproščena je pa, da bi si hotela z namero protipravno prilastiti 200 Din za zdravnika, ki jih je tudi vrnila. Dokaz Štefanovega očetovstva se ji ni posrečil in tudi krvna preiskava ni striktno dokazala, da bi bil on oče, pač so pa priče izpovedale, da je po splavu Štefan ni mogel več videti in zato gotovo tudi ni več imel razmerja z njo.

V beograjskih nočnih lokalih

Fant iz Trbovelj, ki prodaja „muštikle“ – Pevačice

Beograd, v februarju. Razsvetljena stolpna ura na prometnem ministrstvu poleg beograjskega kolodvora pokazuje že enajsto uro. Toda prestolnica ne pozna tihih, nočnih ur.

Pevačice

Hodiš po ulici sredi meščanov, ki so namenjeni na kolodvor ali v eno izmed kavarn, ki jih v bližini postaje ne manjka. Od leve in desne čuješ kitare in pesmi pevačic, ki pojejo z visokim in že skoraj hreščečim glasom po gostilnah.

Kreneš v prvo. Široka dvorana, polna gostov in dima, da se preriješ komaj do prazne mize. Na majhnem podiju sede pevačice, igrajo in pojejo:

Od kako si tužna žena,
bledo ti je lice...
srebra imaš, zlata imaš...

Črn cigan »kapelmajster« igra na violino in se sklanja preko mize nad pol pijanim gostom.

Visoka, črnooka pevačica udarja na daire in poje refren pesmi. Ko konča, stopi iz podija in začne pobirati okrog gostov. Godba nadaljuje z lahko poskočnico.

Pri prvi mizi na levi sedijo štirje možje in debatirajo. Govorijo o dnevnih politiki, glasno in skoraj kriče kritizirajo. Toda drugi se ne zmenijo zanje. Pri mizi na desni sedi mlad fant z dekletom. Očividno je malo preveč pogledal v kozarec.

Štant na mizi

Skozi vrata smukne v gostilno mlad fantič. Brez suknjice je. Obe roki in vsi žepi so mu polni malih kipev: Beethovnov, Mozartov, Napoleonov itd. Prerije se k mizi in ponuja:

»Gospodine, kupite!«

In ti razstavi po mizi kakor na štantu. Sele tedaj vidiš, da je to pravi otrok. Majhen je, da komaj gleda čez mizo. Morda je star sedem let, morda šest. Več ne. Na eno oko škili in vendar vidiš, da je ta pogled, ki je tebi namenjen, proseč, moledujoč, kakor da bi ti hotel tako po tihem, na štiri oči in zaupno povedati: Gospod, kupite! Zunaj, tam za ogrom me čaka oče, raztrgan in razcapan (sicer popolen delomrznec in pijanec) in jaz mu moram, moram prinesiti dva dinarja, sicer me bo pretepel kakor mačko.

In kljub temu otrok ni vsiljiv. Če gost ne kupi, razdere »štant«, nabaše žepe in napolni roke ter prestopi k naslednji mizi, kjer zopet razvleče vso svojo šaro in ponovi svojo prošnjo: Gospodine, kupite!

Če si mu odkupil kos njegove robe ali stisnil v žep par dinarjev,

te pogleda z velikimi očmi in čisto potihem zamrmra: Hvala, gospodine!

Dve drobni punčki

Toda niti pet minut ne sedi pri miru. Hipoma, kakor da bi zrasle stal, se pojavita pred teboj dve drobni punčki. Po zmrušenih, črnih in skodranih laseh z lahkoto ugotoviš, da pripadata ciganskemu svetu. V majhni košarici nosita umetne rože. Ko obideta vse goste, izgineta kakor sta prišla. Bogve kje v kakem temnem kotu stranske ulice preži nanj mati ciganka, da jima pobere do zadnjega dinarja vse, kar sta nabrale.

In tako se ta slika nadaljuje skoraj brez prestanka. Kočvar ti ponuja čokolade za dinar. Za njim ti prinese ponujat mlad Arnaut koš laških lešnikov in »kikiriki«. Ta ponuja vztrajno in odločno.

Fant iz Trbovelj

Fant, iz Trbovelj doma, ti ponuja vsakovrstne ustnike in pipe. Za mal denar »lepu muštiklu«, kakor ti v naglici pojasnjuje, ker te ima za Srba. Šele ko ga povprašaš od kod je, in ti pove, da je od tam doma, »kjer se solnce ne sme hlja«, (poleti je poslušal v veliki Kolarčevi dvorani trboveljske slavčke), je ves zaupen s teboj, kar nekako srečen, da se lahko pogovorj s teboj po domače, čeprav ne v tistem robatem trboveljskem žargonu. Zaupa ti, da mu konkurirajo Rusi, ki prodajajo isto, toda manj vredno robo. Včasih pa vendar kaj več izkupi čeprav se zadnja leta tudi Beograjčanu kriza malo huiše pozna. Sedaj pozna že precej Sloven-

cev po Beogradu in tudi nekaj poslancev je že od njega kupilo nekaj »špicov«.

Plenk! je zažvenketalo po tleh. Nič hudega, nič posebnega. Pri mizi na desni se je fant ob dekletu malo bolj razvnel in začel razbijati čaše. Godba je udarila poskočno, pevačice so zapele našo slovensko »Regiment po cesti gre«.

Naša pesem v grlu pevačice

Začudiš se. Pa ti hiti trboveljski fant pojasnjevati, da zna vsaka »kapela« nekaj slovenskih. Za kovača ti zapoje dve, če hočeš. Toda navadno je tudi katera od pevačic Slovenka. Prav mnogo jih seveda ni. Mora že prekleto trda presti slovenskemu dekletu, da zaide med pevačice.

Pokličeš »primuša« z violino in mu naročiš slovensko. Čez hip, dva, in že ti udarijo na tamburice in kitare ono veselo: Dekle, šla je po vodo, na visoke planine. Toda kmalu ti je žal, da si naročil slovensko pesem. Ne radi kovača, kj ga odrineš, ko pride s krožnikom deklet posebej k tvoji mizi, marveč radi pesmi same, ki jo pevačice takorekoč profanirajo. Namesto uglajenega in ubranega petja, slišiš hreščeče glasove brez srca in duše, ki je v vsaki naši pesmi.

Zunaj ti zaveje v obraz svež nočni zrak. Mraz nobenega, čeprav smo globoko v februarju. Ulice so še vedno svetle in živahne. Beograjska gospoda se vozi v limuzinah iz hotelov v bare, da tam nadaljuje ob šampanjcu in »Tigermilchu« z veseljačenjem.

Skrb za zajednico nad egoizmom poedinca

Dr. Zarnik o ojalovitvi

Zagreb, 10. februarja

Na ljudskem vseučilišču v Zagrebu je imel znani naš biolog dr. Zarnik zanimivo predavanje »Evgenična sterilizacija in njen pomen«, ki je privabilo nebroj poslušalcev. Iz tega predavanja pri našamo najznačilnejše misli.

Oče – Anglež

O takozvani sterilizaciji se danes splošno govori, zlasti še v zvezi s Hitlerjem in Nemčijo, kjer so uvedli sterilizacijo. Sterilizacije pa si ni izmislil Hitler, njen duševni oče je Anglež Galton, ki je živel koncem preteklega stoletja. Mimo tega pa je zanimivo, da je zakon o sterilizaciji sprejelo že zdavnej prej 28 držav USA. Dr. Zarnik je posebno naglasil, da je sterilizacija mnogo blažje sredstvo nego tisto, ki ga uporablja sama priroda, ko brezsrčno pusti propasti vse, kar ni

sposobne klenega življenja. Že pri domačih živalih si človek za pleme izbira najbolje. Koliko denarja izdaja vsaka država za dobro pleme domače živine: ko n. pr. razne komisije potujejo v Švicco in drugam in tam nakupujejo plemenske bike.

Degeneracija

O svojem potomstvu pa človeštvo navadno nič ne premišlja. Človeški rod je tekom dveh tisočletij civilizacije precej degeneriral. Tu je dr. Zarnik kavalirsko navajal samega sebe za primer, ker nosi očala in ima popravljen zob. Težko si je zamisliti pravega človeka, ki bi v borbi z medvedi in drugo zverjadjo nosil očala in s popravljenimi zobmi grizel si rovo meso in trgal rastlinsko hrano. Taki ljudje bi morali od gladu umreti, ali pa podleči v borbi z zvermi. Žena z ozkimi boki je

Mnogo obetajoč sportni par sta madžarska prvaka v umetnem drsanju Rotter in Szollas, ki ju kaže slika

moralo takrat za porodom umreti. Danes se tak porod z lahkoto posreči s carskim rezom, in na tak način rešiti njo samo in njeno potomstvo.

Milijoni za norce

Svojčas je priroda sama vršila selekcijo plemena in uničila vse, kar ni bilo življenja zmožno. Danes pa z vsemogočimi sredstvi rešujemo, kar bi priroda po svojih zakonih neusmiljeno zatrla. To je negativna selekcija. Tu je za primer navedel dr. Zarnik vojno. Milijoni najboljših gredo v vojno in tam izkrvavijo, doma pa ostanejo slabotneži in degeneriranci. Iz vojne se vrnejo pohabljeni, ki potem okužijo zdravo pleme.

Predavatelj se je podrobno podelal s sterilizacijo v Nemčiji. Ta zakon zadene le bolne in nesposobne, take o katerih se da z gotovostjo trditi, da bodo imeli bolne potomce. Tu je za primer navajal predavatelj, da je Nemčija za slaboumne trošila nad 20 milijonov mark. Medtem ko je državo veljal tak slaboumnež na dan 4 marke, je dobival brezposelnih le dve marki. Zavoljo ugodnejših socialnih pogojev so se bolni in slaboumni jače množili nego zdravi brezposelni. V normalnem zakonu je bilo do največ troje otrok, medtem ko je imela zakonska dvojica slaboumnega 4 ali še več otrok.

Interes zajednice

Predavanje so spremljale projekcijske podobe. Podrobno je bila prikazana sterilizacija moškega in ženske, kjer so poslušalci videli, da je ta postopek zdravju popolnoma neškodljiv in nima nobenih fizičnih posledic. Na splošno je predavatelj potem zaključil, da izhajajo vsi prigovori proti sterilizaciji iz pretesnega razumevanja individualistične vrednosti posameznika. Navadno se pozablja, da je interes celokupnosti nad interesom posameznika.

MAŠČEVALEC

Kriminalni roman.

39

Drugi del.

RAZDOR

William Morris se je napotil k svojemu, zdaj tako praznemu in pustemu domu.

Takoj ko je Ela s svojo materjo bila odpotovala na Škotsko, žal je le staro zakonsko dvojico je odpustil vso služinčad, obdrkot čuvarja hiše.

Zalosten je stopil v hišo in se podal v svojo sobo. Ko je šel mimo sobe, kjer je nekad prebivala Ela, je globoko vzdihnil.

Vstopivši v sobo je na mizi opazil pismo. Bilo je od njegove tete.

V pismu mu je poročala, kako so se že zrušile v novem okolišju in mu nazorno opisala pokrajino, v kateri stoji njun novi dom. Vabila ga je, naj kmalu obišče njo in Eto, ki postaja čedalje bolj žalostna in turobna.

Rotila je Williamsa, naj pozabi na vse, kar je bilo med njima in naj pride. Ne more si misliti, da bi se bilo zgodilo kaj takega, kar bi onemogočilo spravo med njima.

William je mehanično zganil pismo in ga spravljal v žep. »Ona me ljubi«, je jedko pripomnil, »o tem ne dvomim in tudi nikdar nisem dvomil. Toda tiste noči ne bom nikdar pozabil.«

Jezno je udaril z nogo ob tla. »Toda tisto, kar mi je povedal Edvard, še bolj utrjuje moj sum! Kako je mogel baron Hardy govoriti o Eli? — Ta lopov! — Če je bil on tisti, v čegar objemu je bila tisto noč — potem — potem —« besno je tresel s pestjo po mizi.

Nemirno je pričel hoditi po sobi in razmišljati o raznih stvareh. Spomnil se je zdaj na Jima.

»Hm — da — Jim mi prav nič več ni pogodu. Tako čudno se zadnje čase obnaša proti meni, in že večkrat sem opazil, kako mračno me gleda. Da mu ni Eli za kaj izblebelala, o tistem dogodku, ko je padla in sem jo ponesele v njeno sobo? Mogoče mu je stvar po svoje opisala in me pri njem očrnila? ... Pa kaj me briga vse to? Saj sam dobro ve, kaj ga čaka, če odpade od mene.«

Zamišljeno je obstal pred oknom in zrl na hišo barona Hardyja, ki je bila njegovi nasproti.

»Moji ljudje so mi sporočili, da se policiji lord Benton zdi sumljiv. No, homo videli, kaj bodo ukrenili. Moji voluni bodo že pazili.«

Tedaj pa je Jack zagledal barona, ki se je pravkar vračal v svojo hišo. Skrčil je pesti, skozi stisnjene ustnice mrmraje:

»Ta lopov mi bo dajal račun za Eto!«

NENAVADEN OBISK

Baron je prišel domov prav slabe volje, ker ni nikjer mogel najti Clifforda, ki mu jo je zopet zagodel s tem da mu je poslal neko razuzdano žensko, katere se je s težavo otresel šele potem, ko je globoko segel v žep.

Ves nejevoljen je nahljujal slu-

go, ki mu je prinesel vizitko. Ko pa je prečital je besno skočil pokonci. Na vizitki, ki ga je spravila tako iz ravnotežja, je stalo ime:

»William Morris«

»Kaj neki hoče ta človek od mene? Reci mu, John« se je obrnil k slugi »da me ni doma.«

Sluga se ni dobro odšel, ko je baron zaslišal prerekanje in prepiranje. Takoj nato pa so se vrata odprla na stečaj, v sobo je stopil William.

Baron je ves zaripel skočil po poncu.

»Kaj naj to pomeni? — To je nesramnost — John! John!«

»Zaman ga kliče!« ga je osorno prekinil prišlec, »z njim sem že opravil. Zdaj hočem pa govoriti z vami!«

»Lopov! — Nesramnež! je zarjul baron — »poklical bom —«

Preden pa je mogel stopiti korak naprej ga je že William zgrabil za rame in ga krepko stresel.

»Samo še eno žaljivko in spoznal boste, kdo sem!«

Baron Hardy se je ves bled naslonil na steno. Nedač od njega je tam všel samokres. William pa je opazil njegovo namero.

»Ne trudite se, gospod baron«, je hladno dejal. »Vaše brizgalnice se prav nič ne bojim. Sicer pa jaz zelo dobro zadenem.«

In kot bi čaral, je že držal v roki samokres.

»A tako? Nevarne grožnje! To boste še drago plačali!« se je zadržal baron.

William se je nasmehnil.

»To, o čemer se bova midva zdajle razgovarjala, se bo godilo med stromi očmi. Vaše grožnje so torej prazne. Sicer pa to sami dobro veste, gospod baron!«

»Ne razumem, kaj bi radi« je že malo bolj krotko odgovoril baron.

»Tako? No, potem bom pa jasnejši. Ali vam mogoče ni znano, na kako ogaben in razbojniški način dovajajo k vam nedolžna dekleta?«

Baron je prebledel in mukoma spravil iz sebe:

»Od kod — veste — to?«

»Vse vem. Zdaj pa hočem z vami govoriti o neki drugi stvari.«

Baron se je nekoliko zbral in je ponovno poskušal pozvorniti služabniku, toda William mu je to preprečil.

»Zaman se trudite. Vi mi morate najprej odgovoriti na moja vprašanja!«

»In če nočem? Kdo mi sme ukazovati!«

William je stopil čisto blizu k baronu in mu ostro pogledal v oči. Hardy je vztrepetal pod tem pogledom.

»Potem vas bom prisilil k temu!«

»Kaj pa bi radi od mene?« Baron je postal spet ponižnejši.

»Prepričan sem, da vam je znano, kje je bila moja sorodnica tisto noč, ko je ni bilo doma.«

Cepprav je bil baron predrzen in nesramen, se je vendar bal Morrisa. In zdaj je zaskrbel, kaj ga je privedlo sem. Pa ne, da bi bila ona temu človeku vse povedala? je v strahu pomislil. William kakor da ni opazil, kako se je baron prestrašil, je nadaljeval:

»Torej moje sorodnice vso noč ni bilo domov. Nam ni hotela povedati, je bila. Iz raznih okoliščin pa sklepam in sem tudi prepričan, da je bila tisto noč pri vas. Govorite!«

Hardy se je oddahnil. Sprva je hotel vse zanikati, zdaj pa si je stvar preinšil. Vražji smehljaj je zaigral na njegovem izživilnem obrazu. Če bo zdaj prepredeno in oprezno postopal, bbo vso stvar lahko izpeljal tako: da se Ela sama vrne k njemu!

»Ah, je zdaj prijazno odgovoril. »To je pa povsem nekaj drugega! Ko bi bil vedel, gospod Morris, da se vaš obisk tiče tega vprašanja, bi vas bil povsem drugače sprejel.«

Iz domačih gajev

VALENTIN VODNIK:

Moj spominek

Kdo rojen prihodnjih

Bo meni verjel,

Da v letih nerodnih

Okrogle sem pel.

Ne žvenka, ne cvenka,

Pa bati se nič,

Živi se brez plenka

O petji, ko tič.

Kar mati učila,

Me mika zapet;

Kar starko zložila,

Je lično posnet.

Redila me Sava,

Ljubljansko polje,

Navdala Triglava

Me snežne gore.

Vršaca Parnasa

Zgol' svojega znam,

Inacega glasa

Iz gosli ne dam.

Latinske, Helenske,

Tevtonske učim,

Za pevke slovenske

Živim in gorim.

Ne hčere ne sina

Po meni ne bo,

Dovolj je spomina:

Me pesmi pojo.

Valentin Vodnik, prvi slovenski pesnik, (1758—1819) je bil rojen v Zg. Šiški in je umrl v Ljubljani. Njegovo življenje obsega burno dobo Napoleonovih vojn. Doživel je Napoleonovo Ilirijo in jo proslavljal, za kar se je moral pokoriti, ko je naše kraje spet zasledila avstrijska vojska. Po poklicu je bil duhovnik, pisal pa je poleg pesmi tudi vse narodu najbolj potrebne knjige. Zadnja krtica pričujoče pesmi krasi tudi Vodnikov spomenik v Ljubljani.

Za gospodinje

KAKO JE TREBA PRATI VOLNENE STVARI

Pri pranju volnenih stvari je treba paziti predvsem na to, da voda ni prevroča. Voda mora biti mlačna in tudi ne pretrda; najboljša je deževnica ali pa potočnica. Tudi ne smemo mrzle in vroče vode izmenjavati. Volneno stvar operi v največ 40 stopinj Celzija mlačni vodi in izperij jo v enako mlačni vodi. Nikdar ne smeš volnenih stvari tudi mencati, ker jih to samo pokvari.

Volnene stvari perij v suhem vremenu in ko si si vse pripravila, tako milnico ali pralni prašek, kakor tudi vodo za izpiranje, nadej se čiste platnene rjuhe, v katere boš lahko zavila oprano volneno blago.

Volneno obleko namočij v pripravljeno milnico in jo nekaj časa otiskaj med pestmi, da gre umazanost ven, nato jo izperij v enako topli vodi, in sicer tako dolgo, da ostane voda popolnoma čista. Ako je voda pretrda, dodaj ji nekoliko boraksa.

Ko je obleka izprana, jo samo iztisni, nkar pa ne izžemaj, in jo nato položi na pripravljeno rjuho. Lahko pa jo tudi pripneš z iglami, ki ne zarjavijo, in obesiš sušiti na prepih.

Tudi obleke iz umetne svile lahko sama opereš. Tako blago moraš oprati samo v hladni milnici, napravljeni s kakšnim pralnim sredstvom, oziroma praškom, ga v tem večkrat premočiti, nato iztisni in dodobra izprati, na kar ga zaviješ v rjuho.

Ali se dá kaka obleka bodisi volnena ali iz umetne svile, sploh oprati, o tem se je treba prej prepričati, in sicer s tem, da pomočimo krpico iz takega blaga v vodo in jo potem iztisnemo nad kako belo krpo ali papirjem. Ako je izoejena voda popolnoma čista, potem tako obleko lahko opereš na gori opisani način.

Seveda taka oprana obleka ne bo popolnoma takšna kot je bila prvotno; vedno trpi nekoliko barva. Pri pisanem blagu se barve kaj rade medsebojno pomешajo, a tudi pri enobarvnem blagu se barva več ali manj izpremeni.

Astrološka napoved

za 12. februar

V rodbinskem življenju ugodno razpoloženje. Tudi v poklicnem življenju dobri izgledi. Za vse denarne zadeve dober dan. Bolj kritičen pa za ljubavno življenje. Nevarnost prelomov in ločitev.

Novorojenčki (od 8. do 12. februarja) bodo obdarjeni z dobrimi lastnostmi — umetniška narav, živahna fantazija, bistroumnost. — čakajo jih lepi uspehi v življenju, katere si pa bodo priborili le po mnogih težavah in ovirah. Deklicam bo življenjska pot lažja.

— Gospod šef, kakšno plačo mi pa boste dali?

— Začetka po 500 Din. a potem kasneje več!

— Dobro, bom pa kasneje nastopil!

Maribor

m— Narodno gledališče. Sreda 12. februarja: Zaprti. — Četrtek, 13. februarja ob 20. uri: »Kariera kancista Wunziga«. Red A.

m— Kino. Grajski: Nemški večer »Črne rože«. — Union: Sijajna veselogra »Na poslednji postaji«.

m— Takojšnje zaposlitev nudi Borza dela vzgojitelci z znanjem nemščine dvema dobrima kuharicama in natakarici. Pojavila v pisarni, Gregoričeva ulica.

m— Grad se naj preuredi v muzej, tako so dejali na nedeljskem občnem zboru mariborskega Muzejskega društva. Dosedanji prostori v Cankarjevi ulici so postali pretesni, zato je društvo že zaprosilo občino, da prepusti stari mariborski grad za preureditev v muzej.

m— Prepovedan koncert. Oblasti so prepovedale koncert dramskega godalnega kvarteta, ki naj bi bil v torek, 11. t. m. zvečer v Zadrugi gosp. banki.

m— Drevi SPD predavanje! V bo v sredo 12. t. m. ob 20. v dvorani Ljudske univerze v okviru alpinistične šole SPD g. Uroš Zupančič iz Jesenic o moderni plezalni tehniki.

m— Zopet obup nad življenjem. V Magdalenski ulici je v samomorilnem namenu pil očetno kislino 29-letna delavčeva žena L. F. V bolnišnici so ji rešili življenje.

m— Navdušen hitlerianec je trgovski potnik A. F. Malo viden je snoči na kralja Petra trgu vzklikal Hitlerju tako vztrajno, da ga je stražnik moral aretirati.

m— Za zapahi. Mali kazenski senat je obsodil 26-letno delavko Ano L. iz Maribora na 6 mesecev strogega zapor, ker je vlomila v stanovanje Marije Eignerjeve ter odnesla nekaj perila in 1000 dinarjev gotovine.

m— Občni zbor Sokola-Malice je v sredo 12. t. m. ob 20 v gornji dvorani Narodnega doma.

Celje

Mesto zdravstvenega referenta razpisuje celjska občina. Prošnje vložite do 29. februarja.

Umrl je bivši trgovec Jakowisch Friderik, star 74 let, Gubčeva ul. 1.; v bolnišnici pa Zmaher Ivan, 58 letni posestnik iz Zadrž. Spom. N. v m. p!

Z dolgim nožem je zabodel svak 31 letnega pos. sina Artičeka Jakoba v Hrastju pri Zumu. Artiček leži hudo poškodovan v bolnišnici.

V petek je padel doma po stopnicah na Bregu pri Zid, mostu 16 letni posestnikov sin Ludvik Racman. Zlomil si je levo ključnico.

— V Šangaju na Kitajskem je prišlo do novih bučnih protijaponskih demonstracij.

— V Egiptu je spričo sedanjega zapletenega mednarodnega položaja uvedena splošna vojaška dolžnost, ki začenja za vse državljane že z 18 letom. Stalna egiptovska vojska bo od sedanjih 12.000 mož povečana na 18.000 vojakov.

NAJNOVEJŠA POROČILA

Tudi Harar pripravljen

Addis Abeba, 11. febr. Dopisnik agencije Radio poroča iz Hararja, da je vest o bombardiranju Desija vzbudila veliko ogorčenje v mestu. Mesto Harar je radi tega vedno v stalni pripravljenosti, da ne bi bilo prebivalstvo nenadoma napadeno. Iz Diredaue je prišlo včeraj 5000 vojakov, ki so jih odposlali iz Addis Abebe. Upor v Godžamu

je strt, radi tega so nekatere čete poslali na fronto. V bližini Sasa Baneh je koncentrirana redna vojska rasa Nasiba, a nove čete še vedno prihajajo preko Dagaha. Ras Nasibu še ni pričel z nikakimi operacijami, vendar se bodo čete razdelile in postavile bojno črto od Omeina do Warandaba, kjer bo prekoračila reko Fafan in tekla v smeri skoro do Darorja.

Hodževi razgovori v Parizu

Pariz, 11. febr. Pri današnjih razgovorih dr. Hodže z zunanjim ministrom Flandinom je bil navzoč tudi Titulescu. Dr. Hodža se je razgovarjal s Titulescom o načrtu, kako bi se stvorila centralna zveza za poljedelstvo srednje in vzhodne Evrope s sedežem na Dunaju.

Češkoslovaški minister Hodža je bil sprejet tudi pri predsedniku francoske republike Lebrunu. Konferenca je trajala precej časa. Sestal se je ponovno tudi z zunanjim ministrom Flandinom, s katerim sta pretresala glavna in važna vprašanja, posebno glede razgovorov zveznega kancelarja dr. Schuschnigga v Pragi, kakor tudi o nedavnih razgovorih suverenov v Parizu. Razgovarjala sta se, na kak način bi se dosegel uspešen mir in sodelovanje v Srednji Evropi, za tem glede sodelovanja v donavskem bazenu in vprašanja kolektivne varnosti. Potrebno je, da se najde možnost za sodelovanje Male antante, rimskega sporazuma in tudi Nemčije. Avstrija pa mora skleniti prijateljstvo z vsemi državami, ki se jih tiče podonavski pakt, ker le tako bo mogoče doseči uspeh.

Proračun dravske banovine

Predlog proračuna dravske banovine za l. 1936-37 je že sestavljen in bo predložen bankskemu svetu na zasedanju 17. t. m. Po tem predlogu znašajo izdatki za splošno upravo 97.327.000 Din, dočim znašajo za tekoče proračunsko leto 1935-36 le 91.953.000 Din in se torej po tem predlogu novi proračun poveča za 5 milijonov 374.000 Din. Novi proračun pa je tudi znatno večji nego v prejšnjih dveh letih, kajti za leto 1934-35 je znašal 85.155.000, za leto 1933-34 pa 87.561.000 Din. Povečan je tudi proračun banovinskih podjetij. Izdatki v novem proračunu so povečani predvsem pri kmetijskem odseku in pri tehničnem oddelku. Glede na dohodke pa je predvideno predvsem povišanje banovinske do-

klade na neposredne davke, in sicer za 2.6 milijona Din, nadalje povišanje dohodkov pri trošarinah za 4.7 milj. Din, takse pa se zvišajo za 2.7 milijona Din.

Seja fin. odbora

Včeraj popoldne se je sestal tudi finančni odbor nar. skupščine, da pretresa nadaljni postopek glede državnega proračuna, ki ga je večina, kakor znano, zavrnila v načelu. Odbor se ni mogel sporazumeti, ali naj pretresa proračun še v podrobnostih, ali naj sestavi večina in manjšina svoji poročili in predloži proračun plenumu nar. skupščine. Seja je potekla precej živahno, niso pa bili sprejeti nobeni konkretni zaključki in je bila seja zaključena, prihodnja pa napovedana za četrtek popoldne z istim dnevnim redom.

Očetovo maščevanje

Maribor, 10. februarja.

Jožef P. in Anton N., oba tovarniška delavca, sta si bila precej časa dobra sosed. Stanovala sta na Tezmem v Maistrovi ulici, oba v isti hiši. Jožef je star že 43 let in ima postavno 15-letno hčerko, v katero se je kaj kmašu zagledal Anton, ki mu je 20 let. Prav ta vroča Antonova ljubezen do Jožefove hčerke je bila vzrok, da sta si iz prijateljev postala sovražnika. Jožef se je bal, da bi mu Anton ne spridil hčerke in je njemu ter dekletu prepovedal, da bi se shajala.

Taka prepoved pa je razgrela vročkovnega sosedo Antona in je sklenil, da se bo nad sosedovo maščeval. V nedeljo pozno zvečer se je Anton vrnil iz gostilne domov in s kričanjem izvalil Jožefa na plano. V temi je nato planil nanj in mu z nožem zadal tri zabodljaje: v glavo ter v levo in desno roko. Hudo ranjenega Jožefa so prebeljali v bolnišnico.

— V poročilu iz sodišča smo omenjali dne 7. februarja tudi nekega Kunstka, ki je odsedel svoja kazen v zaporih novomeškega sodišča. Ugotavljamo, da ta nima prav nobene skupnosti z rodbino g. Kunstka iz St. Vida pri Stični.

Marsejski proces

Aix-en-Provence, 10. febr. Proces proti marsejskim zločincem traja dalje. Predsednik sodišča za slišuje posamezne priče, katerih vsaka je važna za to ali ono okolnost, ne da bi bile njih izjave sicer senzacionalne, ker v bistvu samo potrjujejo že znana dejstva. Pri včerajšnji razpravi je bilo zanimivo samo zaslišanje policijskega komisarja Houdota, ki je izvršil aretacijo Mija Kralja in je zato pred sodiščem ponovil vse tedanje Kraljeve izjave, od katerih so mnogo zelo obremenilne. Proces še traja.

Zelena bratovščina

Ljubljana, 11. februarja V dvorani hotela »Metropol« je snoči bil občni zbor »Slovenskega lovskega društva«. Zbor je vodil predsednik dr. Bevk, ki je pozdravil vse navzoče, posebej strelsko družino, ki jo je zastopal g. Schrey in Ribarsko zvezo, zastopano po g. Sulgaju. Spomnil se je tudi umrlih članov; dr. Praunseisa, prof. Žrnitka, Stacula ter osmih rednih članov. Ker je tajnik med letom odstopil, je podal predsednik tudi tajniško poročilo. Daljšo debato je povzročil novi lovski zakon. Blagajniško poročilo je podal dr. Novak, ki je povedal da ima društvo nad 100.000 Din premoženja. Ko je bila sprejeta razrešnica starega odbora, so se izvršile nove volitve, pri katerih je bil zopet izvoljen za predsednika dr. Bevk.

Nesrečna zima

mrazi me

Ljubljana 11. febr.

Kar se ni, se še lahko zgodi! Tako je tudi letos z zimo. Za lepimi pomladanskimi dnevi je prišla Prava zima. Zapihalo je okrog vogalov, vse špranje žvižgajo svoj akord! Včeraj jutraj se je pooblačilo, dopoldne nalahko snežilo, popoldne se je šlo že zares! Sneg je padal ker na debelo. Proti večeru se je pa že občutno shladilo na 8 stopinj mraza. Tako smo dobili snega za strgane čevlje preveč, za zimski šport premalo! In danes jutraj? Mraza kar 15 C pod ničlo, snega nič več kot včeraj! Proti poldnevu se je nebo kristalno zjasnilo, imamo res krasno vreme! Nebo je pometeno, zbrisano ter očiščeno kot na veliki praznik.

Radio Ljubljana

Sreda, 12. februarja. Ob 12: Kino orgle plošče, 12.45: vreme, poročila, 13: čas, poročila, 13.15: Operetni venčki, plošče, 14: vreme, borza, 18: O škraflin in cvetkah, plošče, 18.20: Otroška ura: Zvijorenska mora na dvor, 18.40 Biografija slovenskih šolnikov, Etnin Boic, 19: čas, vreme, poročila, 19.30: Narodna ura: Dr. Niko Zupančič predava o temi »Ju goslovanski narod sam o svoji zunanosti«, 20: Prenos iz ljubljanske opere, med odmorom glasbeno predavanje

Pismo našega poročevalca iz Ga-Pa

Dečki so pripravljani

Pri treningu skačejo čez 80 m

Ga-Pa, 10. febr. Kako se drži Praček v slalomu, gotovo že veste, no, zasedli smo 16. mesto, kar je vsekakor zadovoljivo. To je bilo včeraj. Danes, v ponedeljek zjutraj smo odšli že ob 8. na progo, kjer so tekmovali v štafeti 4x10 km naši fantje Knap (48,34), Jakopič Gustel (47, 22); Klančnik (44,51); Smolej (43,51). Zmagali so Finci v času 2, 41, 33, naši so zasedli 10. mesto s časom 3, 04, 38. Turki so odstopili. Tekmovalo je 16 držav. Na progi smo videli Knapa v zelo dobri formi, prav tako je dobro vozil Smolej. Nemci so se plaširali na 6. mesto.

Gnidovec je računal na 9. mesto

Danes tu močno sneži in nastopil je občuten mraz, kljub temu je bil naval na štadijon ogromen. Proga je bila zelo težka. Po tekmi sem obiskal naše fante v »Heleni« in videl, da so vsi dobro razpoloženi in čakajo nadaljnih borb. Gnidovec pravi, da bi, če bi imeli malo več sreče, lahko zasedli osmo mesto, sam je pa računal na deveto. Našega Pračka so fotografirali v smuku in je bila prav posrečena slika priobčena v »Olimpia - Zeitung«, pod naslovom »Die Schönheit sauserer Fahrt«.

Iznajdljiv fotoreporter

Največ dela imajo fotografi in filmski operaterji; videč vse mogoče svetovne kapacitete obkrožene z operaterji in fotoreporterji. Trenker je vozil po progi, za njim Leni Riefenstahlova, ki sta oba filma. Eden izmed filmskih reporterjev si je montiral na smučko stojalo in kino kamero ter vozil vso progo za slalom. Spotoma je filmal dokaj težko progo. In to — brez padca. Zanimiv je bil pogled na občinstvo.

Japonci v elementu

Japonci imajo ob progi najeto hišo, v kateri je glavni štab japonskih novinarjev. Vsak izmed njih ima po več kamer in filmsko kamero. Japonci so nekaj sto in vsi so v stalni službi. Kjerkoli je tekmoval kak Japonci, in to je bilo v vsaki disciplini, so ga na vseh mestih, kjer se je dalo, bodrili čudoviti klici, ki so podžgali sinove dežele Vzhajajočega sonca in jih opomnili, da gre za čast Nipona. Kanadska vozačica vzbuja splošno pozornost, ker novi — monokel, ki ga ni odložila pri tekmi! Danes naj bi se vršila v Münchenu zabava za udeležence, ki so jo pa preložili. Bo po olimpijadi.

Naši v filmu

V tukajšnjih restavracijah so montirali majhne kino aparature za ozki film in tako vidimo vsak drugi dan po tekmah že vse tekme na platnu. Tu je zelo uveljavljen ozki film in kamere od Siemens vidis prav povsod. Tvrška Perutz pa prednjači s formati za ozki film. Uspelo mi je dobiti zagotovilo, da dobim okrog 1000 m filma, ki ga bom takoj po olimpijadi predvajal v Ljubljani. Film mi bo odstopila v kopiji tvrška Oto Perutz iz Münchena. Videli bomo tudi našo ekipo pri tekmah in doma. To

pa poleg diapozitivov, ki jih bom izdelal kar tukaj.

Trening za skoke

Naši skakači pridno trenirajo. Palme je poskočil markom 60 m dosežajo pa skoke že pri treningu čez 80 m. Anderseni je včeraj prav dobro in v izredno lepem stilu skakal. Tudi Japonci so »doma« na skakalnici. V sredo je tek na 18 km, v četrtek pa skoki za kombinacijo. V soboto bodo pa naši fantje pokazali kaj znajo na 50 km.

Upajmo, upajmo!

Rajko Kos

Originalen do zadnjega

Šibenik, 11. februarja V vasi Krapnja pri Šibeniku je 70 letni Andrija Milutin poskusil originalen samomor, ki mu pa ni uspel in je mož sedaj že izven nevarnosti. O poskusu samomora pripoveduje Andrija naslednje:

Ob 11 mi je nenadoma nekaj šinilo v glavo. Ljudje pravijo temu melanholija. Vzel sem britev, oblekel sem praznično obleko in sem šel na vaško pokopališče, kjer je mrtvašnica. V ušesih mi je venomer šumelo: »Andrija, ti moraš umreti!« V mrtvašnici sem legel na nosila. Prej sem jih še pogrnil z odejo, ki sem jo prinesel z doma. Potem pa sem polagoma pričel rezati vrat z britvilom. Ko sem mislil, da je rana dovolj velika, sem odložil britev in pričakoval smrti.

Krvi, ki je curljala iz vratu, se nisem ustrašil. Celo na stran sem se nagril, da je kri kapljala na tla

in mi ni zamazala obleke. Začelo je zvoniti poldne. Prekrižal sem se in pričel moliti, kakor je že pri nas običaj.

Ko sem spoznal, da smrti le ne če biti od nikoder, sem pričel klicati na pomoč. Nihče me ni čul. Ko sem pozneje zaslišal, da gredo ljudje mimo mrtvašnice, sem pričel tolči po nosilih, kar pa je mimoidoče silno preplašilo, da so zbežali. Šele ob 3 popoldne je prišel kapnik fra Šime s kmeti, ki so me na nosilih prenesli domov. Od tod so me prepeljali v bolnišnico, kjer so mi ustavili kri in zavezali rano. Sedaj sem, kot pravi zdravnik, izven nevarnosti. Baže mi je namenjeno dolgo življenje. Naj bo kakor hoče, naj se to življenje samo izteče, osebno ga ne bom oviral.

22 let z dum-dum kroglo v telesu

Vinkovci, 11. febr.

Vinkovski gostilničar Mišo Martin je bil že koj ob izbruhu svetovne vojne ranjen v roko, v kateri je ostal košček dum-dum kroglo. Ker gostilničarja ta stvar pri delu ni ovirala, se zanj ni več zmenil. Včasih ga je sicer neznanško trgalo po roki, a so se bolečine polegale. Mož je tako preživel 22 let. Šele te dni je krogla prišla sama iz roke. In sicer je železni drobec izšel na dlan kraj palca.

Dr. Li Ting An v Zagrebu

Zagreb, 11. febr.

V Zagrebu se že nekaj dni mudi mestni fizik iz Šanghaja dr. Li Ting An, ki je na željo Higijenske sekcije Društva narodov posetil že več evropskih držav z namenom, da prouči njih higijens-

ske razmere in higijenske ustanove. V tem svojstvu je dr. Ti Ling An posetil že več držav, tako Nizozemsko, Anglijo, Dansko, Nemčijo in Poljsko, odkoder se je preko Dunaja pripeljal v Zagreb, kjer ostane dva tedna. Ključni gost je svoj obisk posvetil proučevanju naših higijenskih ustanov in sanacijskih del na podeželju.

— Zdravnik je prepovedal moji ženi kuhanje!

— Revica, ali je tako zelo bolna?

— Tisto pač ne! Ampak jaz sem zbolel!

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 5 Din. Drž. in ban. davek 3 Din. Oglasniki, ki iščejo službo, plačajo samo po 25 par za besedo. Na pismena vprašanja je priložiti za odgovor 2 Din v znamkah. — Mali oglasi so plačljivi takoj pri naročilu

Izdelovanje

posteljnih odev iz vate, volne in puha pri F. Novak, Maribor, Koroška c. 8.

Gospodarska

podjetja

kot: trgovine, industrije, hotele, restavracije, kavarn, bufete, trafike, prodajalne, mlekarne in vsa druga obrtna podjetja prodajamo in posredujemo nakup hitro, vestno in uspešno. Informacije pošljamo proti predplačilu Din 5.— v poštinih znamkah: Poslovna Pavle-ković — Zagreb — Ulica 144.

Hranilne knjižice

prodate ali kupite najboljše potom moje pisarne. Solidno poslovanje. Priložite znamko! Rudolf Zorč, Ljubljana, Gledališka ulica 12. Tel. 38-10

PREMOG

»Stanovsko« (4900 kal.)

100 kg. Din 36.—

postavljeno na dom

LOJZE RESMAN

trg. Kuriva Borštnikov trg 2. Tel 33-53

ZAHVALA

Globoko potrži vsled krute usode, katera nam je iztrgala v najlepših letih iz sredine najlepšega družinskega življenja našo dobro ženo in nadvse skrbno mamo, gospo

FANICO STERMECKI

izrekamo prisrčno zahvalo vsem društvom, korporacijam, predstavnikom oblasti, častiti duhovščini in vsem drugim, ki so jo spremili k njenemu zadnjemu počitku.

Zahvaljujemo se tudi za vse izraze sočutja, bodisi pismena, brzojavna ali ustmena, za poklonjeno krasno cvetje in denarne zneske v dobrodelne namene. Končno se zahvaljujemo še govornikom za tolažilne besede ob grobu, pevcem za lepo petje in časopisju, ki je s toplimi besedami počastilo njen spomin.

CELJE, dne 10. februarja 1936.

Zalujoči ostali.